

CAP DE L'ESTAT

8268 LLEI 9/1999, de 12 d'abril, per la qual es regula el règim jurídic de les transferències entre estats membres de la Unió Europea. («BOE» 88, de 13-4-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei té com a objecte desplegar el règim jurídic de les transferències entre estats membres de la Unió Europea, i transposar així, de manera parcial, a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 97/5/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 27 de gener de 1997, relativa a les transferències transfrontereres. I es tracta d'una reforma parcial ja que únicament i mitjançant aquesta norma es transposen els preceptes que requereixen rang de llei. Les disposicions de la Directiva 97/5/CE que requereixen un altre rang, com ara les dedicades a la transparència de les condicions aplicables a les transferències entre estats membres de la Unió Europea, s'han d'incorporar al nostre ordenament mitjançant la norma adequada i corresponent.

Tanmateix, i sens perjudici del que s'acaba de dir, s'ha considerat necessari esmentar de manera genèrica determinades obligacions d'informació que han de complir les entitats de crèdit respecte dels seus clients, tot i remetre'n la concreció al desplegament posterior de la Llei.

La novetat més important, que té com a objectiu que les transferències es facin d'una manera ràpida, fiable i econòmica, la constitueix l'establiment d'una sèrie d'obligacions mínimes de les entitats que efectuin transferències entre estats membres de la Unió Europea, com també les conseqüències jurídiques del incompliment d'aquestes obligacions, tot això al marge de la responsabilitat comuna de les entitats respecte del trencament de normes de dret privat el coneixement del qual correspon a la jurisdicció ordinària. A més, i pel que fa a aquest objectiu, cal destacar que ja des de l'àmbit comunitari s'ha considerat que el volum de pagaments dins de la Unió Europea augmenta constantment, i que les transferències entre estats membres de la Unió Europea constitueix una part substancial del volum i el valor d'aquests pagaments. Això és conseqüència de la realització del mercat interior i de l'avenç cap a la Unió Econòmica i Monetària.

En primer lloc, destaca l'àmbit d'aplicació de la regulació que ara s'estableix. Així, és aplicable a qualsevol transferència entre estats membres de la Unió Europea efectuada dins de la Unió Europea d'un import igual o inferior a 50.000 euros, i en queden excloses les transferències que no s'hagin d'abonar en un compte. Igualment, sempre és necessària la intervenció d'una entitat operant a Espanya, tenint en compte que aquestes transferències, als efectes d'aquesta Llei, només les poden fer dues menes d'entitats: les de crèdit, i les seves sucursals, i els anomenats establiments oberts al públic que efectuen la gestió de transferència rebuda de l'exterior o tramesa a l'exterior per mitjà d'entitats de crèdit.

També queden clarament delimitats els conceptes d'ordenant i beneficiari.

Respecte de les obligacions mínimes de les entitats, les transferències que s'efectuïn han de complir uns

requisits mínims de celeritat i fiabilitat. El nivell mínim de qualitat s'assoleix en funció del compliment d'un paràmetre fonamental, que és fer la transferència ajustant-se a les instruccions del client i que significa complir el que s'ha acordat tant en matèria de terminis com de la quantitat total que s'ha de transferir.

Pel que fa a la primera obligació, tant l'entitat de l'ordenant com la del beneficiari han d'acreditar fons i abonar-los, respectivament, en els terminis convinguts amb els clients, o a falta d'aquest pacte entre les parts, en els terminis màxims que estableix aquesta Llei.

Un endarreriment en l'execució de les operacions de càrrec i abonament determina el dret de l'ordenant o del beneficiari a rebre una indemnització, llevat que l'endarreriment es degui a aquests subjectes.

Pel que fa a la segona obligació, llevat que hi hagi una ordre en contra, la transferència ha de ser executada lliure de càrrecs per al beneficiari, ja que altrament s'haurà de transferir o abonar a qui correspongui l'import degudament deduït, i el responsable de les despeses ha d'assumir aquesta devolució.

Finalment, el supòsit més greu d'incompliment és determinat per la manca d'execució d'una transferència, una vegada acceptada per l'entitat de què es tracti.

En aquests casos s'imposa una obligació de reembossament que inclou l'abonament de l'import de la transferència més el pagament de les despeses en què l'ordenant hagi incorregut i una indemnització amb el límit de 12.500 euros, mirant amb això de no afectar la solvència de l'entitat.

Aquesta obligació queda atenuada en cas que la transferència no s'ultimi per un error atribuïble a l'ordenant o a l'entitat intermediària que l'ordenant hagi escollit. En aquests casos es determina l'obligació de reembossar només l'import de la transferència i sempre que aquest import hagi estat recuperat.

D'altra banda, la Llei preveu que totes les obligacions assenyalades perdin aquesta condició en els casos de força major. Aquest concepte es caracteritza en el dret comunitari per dos elements: un d'objectiu, en la circumstància anormal, aliena a qui la invoca, i un altre de subjectiu, que suposa l'adopció de totes les diligències possibles. És un concepte, per tant, que coincideix amb el tradicional elaborat per la nostra jurisprudència.

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Les disposicions d'aquesta Llei s'apliquen a les transferències entre estats membres de la Unió Europea efectuades dins de la Unió Europea, fetes en euros o en les divises dels estats membres de la Unió Europea fins una quantitat total equivalent a 50.000 euros, al tipus de canvi del dia en què siguin ordenades i sempre que en la seva execució hi hagi intervingut una entitat situada a Espanya.

2. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per transferència entre estats membres de la Unió Europea efectuada dins de la Unió Europea l'operació feta per iniciativa d'una persona física o jurídica per mitjà d'una entitat o una sucursal d'entitat a què es refereix l'article següent, situada a Espanya o en qualsevol Estat membre de la Unió Europea, destinada a acreditar una quantitat de diners en un compte del qual pugui disposar el beneficiari, obert en una entitat o sucursal d'entitat situada en un altre Estat membre de la Unió Europea, o a Espanya quan la transferència provingui de l'exterior.

Article 2. Entitats.

1. Les transferències entre estats membres de la Unió Europea s'han de fer per mitjà de qualsevol entitat

de crèdit, tal com les defineix l'article 1 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, d'adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les comunitats europees, com també per mitjà de qualsevol sucursal, situada en qualsevol Estat membre de la Unió Europea, d'una entitat de crèdit que tingui el domicili fora de la Unió, i per mitjà d'altres entitats diferents de les que, en el marc de les seves activitats, efectuïn aquestes transferències, i s'entenen com a tals, als efectes d'aquesta Llei, els establiments oberts al públic per canviar-hi moneda estrangera.

2. Les sucursals d'una mateixa entitat situades en estats membres diferents es consideren entitats diferents.

3. En les transferències entre estats membres de la Unió Europea regulades per aquesta Llei pot intervenir una entitat intermediària. S'entén com a tal qualsevol entitat de crèdit situada a Espanya, diferent de l'entitat de l'ordenant i de la del beneficiari, que participi en la realització d'aquesta transferència com a corresponsal d'alguna de les entitats esmentades.

Article 3. *Subjectes: ordenant i beneficiari.*

1. S'entén per ordenant qualsevol persona física o jurídica que en qualitat d'usuari de serveis financers doni directament a una entitat una instrucció incondicional, tingui la forma que tingui, de fer una transferència entre estats membres de la Unió Europea perquè els fons corresponents s'abonin en un compte del beneficiari.

En qualsevol cas, s'ha de tractar d'una persona física o jurídica diferent de les entitats de crèdit, dels establiments oberts al públic per canviar-hi moneda estrangera, de les empreses d'assegurances, de les institucions d'inversió col·lectiva i de les empreses de serveis d'inversió.

2. S'entén per beneficiari qualsevol persona física o jurídica designada per l'ordenant com a destinatari final d'aquests fons, els quals s'han d'acreditar en un compte del qual pugui disposar el beneficiari.

3. L'ordenant i el beneficiari poden ser la mateixa persona.

Article 4. *Transparència de les condicions aplicables a les transferències entre estats membres de la Unió Europea.*

1. Les entitats a què es refereix l'article 2 que, en el marc de les seves activitats, efectuïn les transferències entre estats membres de la Unió Europea que regula aquesta Llei, han de posar a disposició de la seva clientela informació, fàcilment comprensible, sobre les condicions generals aplicables a les transferències, i també comprometre's, a petició del client, i respecte de les transferències les característiques de les quals ho requereixin, pel que fa al termini i els costos d'execució.

2. Una vegada feta la transferència ordenada o abonada la rebuda, les entitats han d'informar els clients dels antecedents necessaris perquè puguin comprovar en quines condicions s'ha fet l'operació.

3. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, dins del marc que estableix l'article 48.2 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, desplegar el que disposen els paràgrafs precedents.

Article 5. *Incompliment del termini per efectuar la transferència.*

1. L'entitat de l'ordenant ha d'efectuar la transferència entre els estats membres de la Unió Europea de què es tracti dins del termini convingut amb l'ordenant.

Quan no s'hagi respectat el termini convingut o, a falta de pacte entre les parts sobre aquest termini, quan al terme del cinquè dia feiner bancari següent a la data d'acceptació de l'ordre de transferència no s'hagin acreditat els fons en el compte de l'entitat del beneficiari, l'entitat de l'ordenant ha d'indemnitzar el beneficiari en els termes que estableix l'apartat 2 d'aquest article. Això s'entén amb independència d'altres indemnitzacions per danys i perjudicis que d'acord amb el dret puguin correspondre al client de les entitats i sens perjudici d'altres drets que puguin correspondre a la mateixa entitat.

A aquests efectes, s'entén per data d'acceptació la data de compliment de totes les condicions convingudes per a l'execució d'una ordre de transferència entre estats membres de la Unió Europea i relatives, en especial, a l'existència de cobertura financera suficient i a la informació necessària per a l'execució d'aquesta ordre. Excepció quan l'entitat acreditada que ha exigit al client condicions o informacions addicionals, es considera que l'acceptació de la transferència s'ha produït, com a molt tard, el dia hàbil següent de l'ordre.

2. La indemnització consisteix en l'abonament de l'interès legal del diner multiplicat per 1,25 i calculat sobre l'import de la transferència entre estats membres de la Unió Europea mitjançant l'aplicació del tipus d'interès assenyalat pel període que hagi transcorregut entre:

El final del termini convingut o, a falta d'aquest termini, el final del cinquè dia feiner bancari següent a la data d'acceptació de l'ordre de transferència entre estats membres de la Unió Europea, d'una banda, i

La data en què s'acreditin els fons en el compte de l'entitat del beneficiari, de l'altra.

3. De la mateixa manera quan la falta d'execució d'una transferència entre estats membres de la Unió Europea en el termini convingut o, a falta de pacte entre les parts sobre aquest termini, abans que finalitzi el cinquè dia feiner bancari següent a la data d'acceptació de l'ordre de transferència entre estats membres de la Unió Europea sigui imputable a una entitat intermediària situada a Espanya, aquesta ha d'indemnitzar l'entitat de l'ordenant en els termes que assenyalava l'apartat anterior.

Article 6. *Incompliment del termini de posada a disposició de fons.*

1. L'entitat del beneficiari ha de posar els fons resultants d'aquesta transferència a disposició del beneficiari dins del termini convingut amb ell.

Quan no s'hagi respectat el termini convingut o, si no, quan al terme del dia feiner bancari següent al dia en què s'hagin acreditat els fons en el compte de l'entitat del beneficiari no s'hagin abonat els fons en el compte del beneficiari, l'entitat del beneficiari ha d'indemnitzar-lo en els termes que estableix l'apartat 2 d'aquest article. Això s'entén amb independència d'altres indemnitzacions per danys i perjudicis que d'acord amb el dret puguin correspondre al client de l'entitat i sens perjudici d'altres drets que puguin correspondre a la mateixa entitat.

2. La indemnització consisteix en l'abonament de l'interès legal del diner multiplicat per 1,25 i calculat sobre l'import de la transferència mitjançant l'aplicació del tipus d'interès assenyalat pel període transcorregut entre:

El final del termini convingut o, a falta d'aquest termini, el final del dia feiner bancari següent al dia en què els fons s'hagin acreditat en el compte de l'entitat del beneficiari, d'una banda, i

La data en què s'hagin abonat els fons en el compte del beneficiari, de l'altra.

Article 7. Obligació de fer la transferència d'acord amb les instruccions de l'ordenant.

1. L'entitat de l'ordenant està obligada, una vegada acceptada l'ordre de transferència entre estats membres de la Unió Europea, a executar-la pel seu import total, llevat que l'ordenant hagi especificat que les despeses relatives a la transferència hagin de córrer totalment o parcialment a càrrec del beneficiari; en aquest darrer cas, l'entitat de l'ordenant ha de comunicar aquestes especificacions a l'entitat del beneficiari i a les entitats intermediàries, quan n'hi hagi.

L'entitat del beneficiari, i les entitats intermediàries situades a Espanya també estan obligades a executar aquesta transferència per l'import que hagin rebut de l'entitat de l'ordenant o de l'entitat intermediària que hagi intervingut anteriorment, llevat que aquestes hagin comunicat que el beneficiari ha de fer-se càrrec, totalment o parcialment, de les despeses relatives a la transferència.

El que disposa el paràgraf anterior no prejutja la possibilitat que l'entitat de crèdit del beneficiari li facturi les despeses relatives a la gestió del seu compte, de conformitat amb les normes i les pràctiques aplicables. Tanmateix, l'entitat no pot utilitzar aquesta facturació per incomplir les obligacions que estableix aquest paràgraf.

2. Quan l'entitat de l'ordenant o una entitat intermediària situada a Espanya hagi fet una deducció sobre l'import de la transferència que sigui contrària al que estableix l'apartat 1 d'aquest article, l'entitat de l'ordenant està obligada, a petició de l'ordenant, a transferir al beneficiari l'import deduït indegudament, sens cap deducció i a càrrec seu, llevat que l'ordenant sol·liciti que se li aboni aquest import.

3. Igualment, qualsevol entitat intermediària situada a Espanya que faci una deducció contrària al que estableix l'apartat 1 d'aquest article, està obligada a transferir l'import deduït, sense cap deducció i a càrrec seu, a l'entitat de l'ordenant o, si l'entitat de l'ordenant així ho sol·licita, al beneficiari de la transferència entre estats membres de la Unió Europea.

4. Si és l'entitat del beneficiari la que ha infringit l'obligació d'executar l'ordre de transferència entre estats membres de la Unió Europea d'acord amb les instruccions rebudes d'acord amb el que preveu l'apartat 1 d'aquest article i, sens perjudici de qualsevol altre recurs que es pugui presentar, aquesta entitat està obligada a abonar al beneficiari, a càrrec seu, l'import deduït indegudament.

5. El que disposa aquest article s'entén amb independència d'altres indemnitzacions per danys i perjudicis que d'acord amb el dret puguin correspondre al client de l'entitat i sens perjudici d'altres drets que puguin correspondre a la mateixa entitat.

Article 8. Obligació de reembossament imposada a les entitats en cas d'incompliment en les transferències entre estats membres de la Unió Europea.

1. Si, després d'una ordre de transferència entre estats membres de la Unió Europea acceptada per l'entitat de l'ordenant, els fons corresponents no han estat acreditats en el compte de l'entitat del beneficiari, l'entitat de l'ordenant, a sol·licitud d'aquest, està obligada a abonar-li en el termini que indica el paràgraf següent, fins un total de 12.500 euros, l'import de la transferència, més:

El tipus de l'interès legal del diner multiplicat per 1,25 i calculat sobre l'import de la transferència per al període

transcorregut entre la data de l'ordre de transferència entre estats membres de la Unió Europea i la data del crèdit, i

L'import de les despeses relatives a la transferència entre estats membres de la Unió Europea pagats per l'ordenant.

Aquests imports s'han de posar a disposició de l'ordenant en el termini de catorze dies feiners bancaris després de la data en què l'ordenant hagi presentat la seva sol·licitud llevat que mentrestant s'hagin abonat en el compte de l'entitat del beneficiari els fons corresponents a l'ordre de transferència entre estats membres de la Unió Europea.

Aquesta sol·licitud no es pot presentar abans de l'acabament del termini d'execució de la transferència entre estats membres de la Unió Europea convingut entre l'entitat de l'ordenant i aquest últim o, a falta d'aquest termini, abans de l'acabament del termini que preveu el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 5 d'aquesta Llei.

2. Quan concorrin les circumstàncies a què es refereixen els apartats 1 i 3 d'aquest article, i sigui quin sigui l'Estat membre de la Unió Europea de destinació de la transferència, totes les entitats intermediàries situades a Espanya que hagin acceptat fer l'ordre de transferència entre estats membres de la Unió Europea i n'hagin rebut l'import tenen l'obligació de reembossar, a càrrec seu, mitjançant una sol·licitud de l'entitat que els hagi donat la instrucció de fer-la, i fins a la xifra assenyalada en aquests apartats, l'import d'aquesta transferència i les despeses i els interessos que s'hi assenyalen, a l'entitat que els hagi donat la instrucció de fer-la, sempre que no hagi transferit els fons a l'entitat del beneficiari o a una altra entitat assenyalada per la primera entitat. En aquest cas, ha de reclamar els imports esmentats a l'entitat a la qual hagi remès els fons.

No obstant això, si la transferència entre estats membres de la Unió Europea no s'arriba a ultimar a causa d'algun error o omissió en les instruccions donades per l'entitat que hagi donat a l'entitat intermediària l'ordre de fer-la, aquesta entitat intermediària ha de procurar, en la mesura que sigui possible, fer el reembossament de l'import de la transferència.

3. Si una transferència entre estats membres de la Unió Europea que s'hagi d'abonar a Espanya no s'arriba a ultimar a causa de la seva falta d'execució per part d'una entitat intermediària escollida per l'entitat del beneficiari, aquesta última entitat està obligada, a sol·licitud del beneficiari, a posar fons a la seva disposició fins un total de 12.500 euros, en el termini de catorze dies feiners bancaris després d'haver presentat la sol·licitud, que no es pot formular abans del transcurs del termini en què la transferència hauria d'haver estat ultimada.

4. Com a excepció a l'apartat 1 d'aquest article, si una transferència no s'arriba a ultimar a causa d'algun error o alguna omissió en les instruccions que doni l'ordenant a la seva entitat o perquè una entitat intermediària escollida expressament per l'ordenant no ha executat l'ordre de transferència entre estats membres de la Unió Europea, l'entitat de l'ordenant i les altres entitats que hagin intervingut en l'operació han de procurar, en la mesura que sigui possible, efectuar el reembossament de l'import de la transferència.

Si l'import ha estat recuperat per l'entitat de l'ordenant, aquesta entitat està obligada a acreditar-lo a l'ordenant. En aquest cas, les entitats, inclosa l'entitat de l'ordenant, no estan obligades a reembossar les despeses i els interessos vençuts a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article i poden deduir les despeses ocasionades

per la recuperació en la mesura en què estiguin especificades.

5. El que disposa aquest article s'entén amb independència de qualsevol altre dret, inclòs el d'obtenir altres indemnitzacions per danys i perjudicis, que pugui correspondre a l'ordenant o al beneficiari de la transferència i sens perjudici d'altres drets que puguin correspondre a les entitats que intervenen en l'operació. En especial, els clients conserven els drets per obtenir el reintegrament de la part de la transferència, de les despeses i dels interessos derivats dels supòsits que preveuen els apartats 1 i 3 d'aquest article, no coberts amb l'import total de 12.500 euros.

Article 9. *Altres disposicions.*

1. Les entitats que intervinguin en l'execució d'una ordre de transferència entre estats membres de la Unió Europea queden exemptes de les obligacions previstes per les disposicions d'aquesta Llei sempre que puguin al·legar motius de força major, és a dir, circumstàncies alienes a qui la invoca, anormals i imprevisibles, les conseqüències de les quals no s'haurien pogut evitar malgrat tota la diligència esmerçada.

2. No es deu cap indemnització en aplicació dels articles 5 i 6 d'aquesta Llei quan l'entitat de l'ordenant o l'entitat del beneficiari puguin demostrar que l'endarriment és imputable a l'ordenant o al beneficiari, respectivament.

Disposició final primera. *Habilitació al ministre d'Economia i Hisenda.*

Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les normes necessàries per al desplegament d'aquesta Llei, especialment la definició del terme «dia feiner bancari», així com per modificar les quanties màximes que recullen els articles 1 i 8 d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Normes bàsiques.*

Les disposicions que conté aquesta Llei es declaren bàsiques de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor vint dies després d'haver estat publicada de manera completa en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 12 d'abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ